

Hon lämnar karriär i Sverige för att hjälpa missionsflyg

Nu hoppas Josefin Brandström komma iväg till Uganda så snart som möjligt

Corona satte käppar i hjulen, men snart befinner sig 39-åriga Josefin Brandström långt från den trygga vardagen i Solna. Hon har nämligen skrivit kontrakt med missionsorganisationen MAF, som flyger med hjälpsändningar runt hela jorden.

I hennes morfars kontorsrum hängde en affisch med ett flygplan på. Det var i det rummet som Josefin Brandström brukade få sova när hon övernattade där som barn. Flygplanet på bilden kröntes av en vacker solnedgång i bakgrunden och Josefin började redan som liten flicka drömma om att en gång bli pilot. Det hon inte tänkte på då var de tre bokstaverna som stod på flygplanskroppen. Men i dag är det just MAF (Mission Aviation Fellowship) hon börjat arbeta för.

– Idén har alltså funnits hos mig i 33 år ungefär, säger Josefin Brandström och skrattar.

– Jag har haft ett intresse för flyg sedan barnsben, det har likasom legat och grott hela tiden. För ett tag sedan kände jag att antingen släpper jag den tanken helt eller så gör jag det bara.

JOSEFIN BRANDSTRÖM understryker vikten av att ibland stanna upp för att kunna lyssna till sina inre drömmar. De som kanske finns där, men som tystas ner av att livet pågår. För Josefin blev det till sist som att hon ställdes inför två vitt skilda vägar:

– Jag upplevde det som att jag bara jobbade och jobbade och till slut var jag bara tvungen att fatta

MAF:s flygplan har landat på en otillgänglig plats i byn Vigueue i Papa Nya Guinea, vilket väcker bybornas nyfikenhet. Denna gång var det två mammor med varsitt sjukt barn som snabbt behövde få komma till närmsta sjukhus för vård.

FOTO: MARK HEWES

ett beslut i ett livsavgörande val. Att antingen fortsätter jag som arkitekt och gör karriär och satsar på att tjäna pengar, eller också är jag med och gör världen till en bättre plats för människor.

Josefin Brandström tog ett steg som gick utanför både bekvämlighetszon och västvärldens gängse uppfattning om vad som är värt att satsa på. Hon sa upp sig från sitt välavlönade jobb som arkitekt, lät hyra ut lägenheten och skrev under ett kontrakt för att under

två år arbeta för MAF i Uganda i Östafrika. Därefter väntar två år i ett annat land, som exempelvis Bangladesh eller Sydsudan.

I DAG ÄR HON överlycklig över att numera kunna titulera sig medarbetare i den världsomspännande organisationen som MAF utgör. En organisation som ser till att personer och förnödenheter kommer fram till de mest otillgängliga platser. MAF:s flygplan har åkt till översvämmade byar på Haiti med

mat, till Kongos snåriga djungler med sjukvårdspersonal och till de boende i Bangladesh flodområden, för att göra sjukvården tillgänglig för de fattiga invånarna. MAF var några av de första att förmedla hjälp när tsunamin drabbade delar av Asien 2004. Det är snabbheten som är avgörande. Att ta sig samma sträckor med bil eller båt tar avsevärt längre tid, och då kan det många gånger vara för sent.

VORE DET INTE för coronaviruset skulle Josefin redan befinna sig i Ugandas huvudstad Kampala. I stället är hon kvar på svensk mark. Men hon sitter inte sysslös. Det finns en hel del hon behöver läsa in sig på inför sitt nya arbete.

– Jag är redan en del av organisationen och det är ingen tid som går till spillo genom att jag ännu är kvar hemma. Det är mycket jag behöver sätta mig in i, som den nya kulturen jag kommer leva i, alla nya rutiner och att lära kän-

na mina medarbetare. Det får dock bli via möten på Zoom än så länge, säger Josefin med ett litet skratt.

HON HAR OCKSÅ behövt ägna en del tid åt att hitta församlingar, företag och enskilda personer som kan sponsra hennes tjänst i MAF. Organisationen är till stor del baserad på frivilliga gåvomedel och Josefins lön bestäms utifrån vilka understödjare hon lyckas få. Det tar sin tid och kräver att man vågar fråga människor om bidrag i form av pengar. Men det är inget som verkar bekymra henne.

– Jag är tacksam att jag själv tror så starkt på det jobb jag ska göra och även på själva organisationen. Det blir inte lika obekvämt att fråga om pengar då. Både den församling jag är med i här i Stockholm och min gamla hemförsamling utanför Göteborg är med och stödjer mig.

Hur ser du på barndomsdrömmen i dag, den som väcktes när du tittade på morfars affisch?

– Det var inte meningen att jag skulle bli pilot, som jag trodde då. Drömmen utvecklades till att handla om att förmedla hjälp, det är det jag brinner för nu, konstaterar Josefin Brandström.

– Jag tror dessutom inte bara att det är jag som längtar att få komma iväg. Gud har lett mig fram till detta och det är han som gett mig de gåvor jag behöver för att klara av detta. Han är med på äventyret.

JOSEFIN BRANDSTRÖM

Ålder: 39 år.
Bor: Solna, snart Kampala i Uganda.
Församling: Hillsong.
Aktuell: Nyligen anställd av MAF (Mission Aviation Fellowship) inom management, där hon har övergripande koll på de flygningar som görs.

Josefin Lilja
josefin.lilja@dagen.se
08-619 24 47

Josefin Brandström är peppad på att få lämna Solna för att vara med och tjäna missionsflygen MAF i sin nya yrkesroll. "Att få vara med och förmedla hjälp, det är vad jag brinner för nu", säger hon.

FOTO: JOHAN BRANDSTRÖM